

Postanowienie z dnia 18 stycznia 2006 r.

II PZ 63/05

Nie podlega odrzuceniu skarga kasacyjna, w której mimo braku wyodrębnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), jest sformułowane istotne zagadnienie prawne i jego uzasadnienie.

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie: SN Zbigniew Hajn, SA Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 stycznia 2006 r. sprawy z powództwa Aleksandry K. przeciwko Uniwersytetowi S. w S. o dopuszczenie do pracy, wynagrodzenie, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie z dnia 29 września 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 30 czerwca 2005r. oddalił apelację powódki Aleksandry K. od wyroku, który oddalił jej powództwo o dopuszczenie do pracy i o wynagrodzenie. Zaskarżonym postanowieniem na podstawie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 k.p.c. odrzucił jej skargę kasacyjną z braku w niej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia.

W zażaleniu powódka zarzuciła: 1. naruszenie przepisów postępowania, art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że zamieszczenie w skardze kasacyjnej zwrotu, iż „w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania” oraz uzasadnienie tego wniosku, nie stanowi wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c., poprzez niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, że skarga kasacyjna nie zawiera wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienia; 2. naruszenie prawa materialnego, art. 60 w

związku z art. 65 k.c., poprzez ich „niewłaściwe niezastosowanie” i błędne uznanie, że powódka nie złożyła wniosku, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skoro zawierając w skardze kasacyjnej wskazanie na istotne zagadnienie prawne w sposób co najmniej dostateczny wyraziła wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej, a następnie uzasadniła ten wniosek. Na tej podstawie wniosła o uchylenie postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie uzasadnia uchylenie zaskarżonego postanowienia. Stanowisko Sądu Okręgowego jest zasadne, gdy stwierdza, że brak jednego z elementów skargi kasacyjnej wymienionych w przepisie art. 398⁴ § 1 k.p.c. stanowi brak istotny, niepodlegający uzupełnieniu i powodujący jej odrzucenie. Ma też rację, gdy stwierdza, że w skardze kasacyjnej nie ma redakcyjnego wyodrębnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia.

Jednakże skarga kasacyjna ma znaczenie jako całość i tu nie można nie twierdzić, że wniosek skargi kasacyjnej o przyjęcie jej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, nie służą ocenie czy skarga kasacyjna podlega przyjęciu do rozpoznania przez Sąd Najwyższy według jednej z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Okoliczności te to: występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, nieważność postępowania lub to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Jeżeli więc skarga kasacyjna pomimo braku wniosku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w swej treści wskazuje na sformułowane istotne zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a tak niewątpliwie skarga kasacyjna powódki czyni (strona 2), to nie można było przyjąć, że faktycznie nie zawierała wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia.

Rola Sądu drugiej instancji nie ogranicza się więc tylko do formalnego sprawdzenia redakcji skargi kasacyjnej. Choć nie ocenia jej merytorycznie, to nie może pominąć w niej treści, która w ocenie strony jest okolicznością z art. 398⁹ k.p.c., zwłaszcza gdy chodzi o przedstawienie istotnego zagadnienia prawnego i literalne jego wyeksponowanie. Jeżeli więc skarga kasacyjna powołuje się na istnienie istotnego zagadnienia prawnego, to jednocześnie wskazuje, że z tej przyczyny Sąd Naj-

wyższy winien przyjąć ją do rozpoznania, a zarazem, że jest to wniosek o jej przyjęcie i jego uzasadnienie (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Natomiast zarzut zażalenia naruszenia prawa materialnego był nieprawidłowy, gdyż czynność procesowa jaką jest wniesienie skargi kasacyjnej nie jest czynnością prawną w rozumieniu art. 56 k.c., stąd nie miały zastosowania przepisy art. 60 i 65 k.c.

Z tych motywów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na mocy art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.

=====